

Evangélikus hírnök

12 — 55
Rev. Major Michael
154 Regent St.
Campbell, O.

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JEZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

A HÁLA

VAN EGY SZÓ, aminek a kiejtése általában mosolyra deríti ajkunkat, amely kedvességet, békességet lehel magából, amely bizalmat szül, amelyben benne van a hit a remény, a szeretet . . . amelyetől megszépül a föld és aminek a kimondása semmibe sem kerül, de mégis sok félreértést kiegyenlíthet, ellenséget barátta tehet, és ez a szó: . . . KÖSZÖNÖM.

A "köszönöm" szülője általában a hála és akkor valódi, ha az az őszinteségből fakad. A hálnak pedig van egy előzménye: az, amiért hálás vagyok.

Tíz belpoklost szörnyű betegségéből meggyógyított az Ur, de csak egy akadt köztük, aki hálát adjon. A hála forrása itt a gyógyulás. Zákeushoz, a vámszedő, bűnös emberhez betért Jézus. Zákeus örömeinek és hálájának oka: az üdvösség biztosítása. (Luk. 19:1-10).

Az Ur Jézus, azoknak, akik Őt szeretik és az Ő parancsolatait megtartják, "az Ő békességét" igéri, amely minden értelmet felülhaladhat. E békesség eredménye: a nyugtalanság és félelem eltűnése. (János 14:27).

Ez a világ boldogtalan, mert kevés a hálás ember. Ez a világ gyűlöletben, békétlenségben és ezért nyugtalanságban él, mert a Sátán jármában nyög és vajudik és a különböző korszerűbbnél korszerűbb atom és nukleáris fegyverekben véli biztonságát megtalálni, mert nem ismeri és nem fogadja el Krisztust.

Óh, ha ez a világ rájönne arra, hogy más nemzetek elpusztításán nem épülhet fel a mi biztonságunk és békességünk igazi alapja; aminthogy az igazi boldogság sem épülhet fel mások boldogtalanságán és hogy nem igazi az a béke sem, amit fegyverek teremtettek meg . . .

Óh, ha a világ rájönne arra, hogy jobb adni, mint elvenni; és hogy jobb megálázkodni, mint felmagasztalni önmagam; és hogy jobb sebeket gyógyítani, sebeket bekötözni, mint sebeket ejteni . . .

ÉNEK AZ ÉNEKRŐL

LEGELSŐ énték volt,
Mit hívóktól kaptam
Göröngyös utamon,
Bármerre haladtam:
Velem van azóta . . .
S hogy telnek az évek,
Mind drágább lesz nekem
Az az első ének.

Gondtalan órákban
Felbuggyanó kedvvel;
Alkonyodó este
Vagy virradó reggel;
Amikor örömmel
Volt csordultig lelkem:
Vigadó-lélekkel
Mindég énekeltem.

Amikor betegség
Némitotta ajkam,
Láztól meggyötörtén
Magamra maradtam:
Álmomban tört elő
Lelkemből az ének,
Hogy az ébrenlétben
Higyjek és reméljek.

Hogyha elfáradtam
S új erőre vágyom
Az éneklés nekem
Legszebb imádságom.
Hálaadáshoz is
Legszebb szó az ének,
Mert újabb áldással
Mindég vissza térnek.

— VAJDA Pál

Óh, ha ez a világ végre rájönne arra, hogy minden gazdagság, kincs, hírnév, csillogás, hatalom itt marad . . . és csak két dolog fog követni bennünket; egyik: amit tettünk (jót vagy rosszat) másoknak és a másik: amit nem tettünk másokért.

Óh, ha minden ember megtapasztalhatná, hogy a legboldogabb szív: a hálás szív.

HÁLA ADÁS

Aldjad én lelkem az Urat és minden belső részem az Ő szent nevét. Zsolt. 103 1

Az emberi gyarlóságok és bűnök közé tartozik a háládatlanság bűne is. Sőt bátran mondhatjuk, hogy nem kicsi, hanem nagy bűn a háládatlanság.

A zsoltár írója háládatos kívánt lenni Istennek. Magába tekintve összeszedi minden lelki erejét és lelkét felszólítja Isten iránti hálaadásra. A 103-ik zsoltárjában úgy tűnteti fel Istennek szent akarátát, hogy Istent illeti a hála a bűnök bocsánatáért, a kegyelemért és irgalomért; azért a sok jóért, amellyel betölti életünket; az igazságért, amit Ő cselekszik az elnyomottakkal szemben; az Ő atyai könyörületességéért stb.

Nem akar semmit kihagyni a hálaadó Istent imádó imájából. Milyen gyönyörű megnyilatkozása ez megmentett és megváltott lelkének!

Ha valaki az emberek közül jót tesz embertársával, azt nem felejtí el soha. Itt eszembe jut a Bibliának Eszter könyvéből az a történet, amikor Asvérus király jót tett Márdokeussal.

Jótéteménye a b b a n nyilvánult
(Folytatás a 2-ik oldalon)

MA még van alkalmad JÓT tenni.

MA még van alkalmad sok rosszat JÓVÁ tenni.

MA még van alkalmad HÁLAT adni.

Igyekezz rá, hogy ODAÁT is legyen alkalmad majd hálaénekeket zengeni.

— Héthalmi Károly

DICSÉRJÉTEK AZ URAT! HISZEN ISTENÜNKRŐL ÉNEKELNI JÓ; HISZEN ŐT DICSÉRNİ GYÖNYÖRÜSÉGES ÉS I L L E N D Ő DOLOG! (Zsoltár 147:1)

HÁLAADÁS

(Folytatás az 1-ső oldalról)

meg, hogy amikor a királynak jelentette, miszerint a királyt két főembere meg akarja ölni a királynő által rendezett vacsorán, Asvérus nyilvánította ezt az összeesküvést, miután a Hámán által kijelölt tiszteletet nem ő nyerte el, — amint azt remélte, — hanem az általa gyűlölt zsidó Márdokeus.

Őt pedig arra a fára akasztatta fel a király, amelyet Márdokeus részére készített.

Ez az istenfélő ember megmentette a király életét és a király pedig hálából a Márdokeusét. (Eszter 6: 7-11.) És azt a tiszteletet, amit Hámán saját szavaival szabott meg, utolsó pontjáig végre kellett hajtani. Abból semmit kihagyni nem volt szabad.

Ebben a zsoltárban az író arra emlékeztet, hogy az Isten sok jótéteményeiért a hálaadásból nekünk sem kellene semmit kihagyni.

Mi sok hálával tartozunk Istennek. Szövetségünk 50 éves. A jövő konvenciónk Clevelandban ünnepelni fogja misszióink ötven éves jubileumát. Az ötvenesztendő lefordulása alatt sok örömünk volt a szomorúságok és küzdelmek között.

Üttörő misszionáriusainkért és az elért sikerekért Istené a hála. Adjunk hálát Istennek lelkipásztorainkért, akik úgy a múltban, mint a jelenben irányították és vezetik a nehéz missziós munkát.

Hálaadó imánkban emlékezzünk meg a mi külmisszióinkról és Molnár Antal testvérünkéről, aki a missziót vezeti Délamerikában. Adjunk hálát Istenünknek a kis evangéliumi irodalmunkért, amelynek segítségével ebben a nagy országban és a világon bizonyosságot teszünk a mi Megváltónkról.

Hálaadásunkban vigyük Isten elé azokat az új amerikai magyar testvéreinket, akik sok harc és küzdelmes megpróbáltatások között érkeztek ebbe az új hazába. Akik közül többen gyülekezeteinkben és misszióinkban megtalálták helyüket és velünk együtt szépen dolgoznak.

Hisszük, hogy az ő segítségük és áldozatos munkájuk az amerikai magyar baptista misszió áldására és

AGGMENHÁZUNK ROVATA

Vezeti: PETRE M. Adalbert lelkész

Azt reméltük hogy a közeledő ünnep, a szeretet ünnep, Aggmenházunkat az új floridai területen találja, de minden jel arra mutat, hogy az örökös napfényben uszó Aggmenházba vágyakozó testvéreinket még a waterlvietli otthonban találja.

Az volt a remény, hogy még mielőtt a tél beállna, leköltözhettünk az új otthonunkba, azonban az átalakítások és a törvény által követelt dolgok beszerzése és helyreállítása lassabb tempóban haladt, mint ahogyan azt elgondoltuk. A házak eladása is nehezebben történik, mint azt reméltük az új terület megvétele idejében. Így aztán a közeledő ünnepet Waterlvietlen fogjuk még megünnepelni.

Gyülekezeteink szervezéséhez szeretnék szólni ezzel a pár sor írással és arra szeretném kérni testvéreimet, hogy emlékezzenek meg öreg testvéreinkről.

Egy kis ajándék, egy kevés cukorka vagy egyéb, végtelen örömet szerez testvéreinknek. Ha ezek elkészítése nehézségekbe ütközne, egy-egy dollárral meg lehet azokat váltani és irántuk való szeretetünket éreztethetjük.

Azért is írom le ezeket, mert tapasztal-

előhaladására válik. Ezzel kapcsolatosan eszembe jut még az is, hogy vajjon mikor jó el az a boldog időszak, amikor az embereknek nem kell félni, rettegni egymástól, hanem egymásban testvérekre találhatnak?

Adjunk hálát Istennek ezért a szép országért, amely az üldözöttek előtt kapuit megnyitotta. Hálaadó imánkba foglaljuk bele a mi kedves Aggmenházunk lakóit is, akik az otthonban testi és lelki menhelyet találtak. Isten nagy kegyelme, hogy egy ilyen otthonunk lehet!

Milyen áldott gondolat volt ös-
atyáink részéről, amikor a hálaadás napjára gondoltak és törvénybe iktatták ennek a napnak a megünnepelését. Sokan nem értik ennek a fontosságát és jelentőségét, de mi keresztyének, akik értjük, Dáviddal együtt mondjuk:

„Áldjad én lelkem az Urat és el ne felejtkezzél semmi jótéteményéről.”

Vegyük mi is a hálaadásnak a po-
harát, mint az Ur szolgája vette ré-
gen és magunkat megalázva AD-
JUNK ISTENNEK HÁLÁT!

— VÉR FERENC, szövetségi elnök

latból tudom hogy az előkészületek sok munkája között néha elfelejtünk fontos dolgokat. Ne csak az öreg testvéreinkre, hanem Attila testvérekre is gondoljunk.

A gyülelésről szóló jelentésben kihangsúlyoztam a múlt számban azt, hogy a kicserélődött és megvásárolandó háztelkek vételével sietni kell, mert azok, akik ebben az évben megveszik és kifizetik lotjaikat, \$600, azaz hatszáz dollárért kapják és azok, akik az új évben vesznek háztelkeket, \$650, azaz hatszázötven dollárért kaphatják csak azokat.

Itt ujjonnan megírjuk: a lotok mérete: 75 széles és 130 hosszú. Az utakért és a vízlevezető árakért a Szövetség fizet. Azt ismét megírjuk, hogy amikor a rajz készen lesz a lotokról, gyülekezeteinkhez lesz küldve és testvéreink láthatják majd a terület rajzát s kiválaszthatják lotjukat.

A lotok között nem lesz sok különbség. mindegyik egyforma és a floridai árak szerint nagyon olcsón lesznek eladva. Az érdeklődő testvéreink írjanak azonnal Rev. Bretz Emil testvérnek, 2844 East 130th Street, Cleveland 20, Ohio címre. Testvérünk szívesen szolgál mindenféle felvilágosítással.

A múlt számban közölt jelentésből kimaradt az is, hogy a területünk hátul-
só, folyó melletti részén a bizottságunk alkalmat ad arra, hogy ha testvéreink között lennének olyanok, akik ott a maguk részére házat akarnak építeni, megtehetik és benne lakhatnak amíg élnek, de haláluk után a ház a Szövetség tulajdona marad.

Mrs. Jackson, született Fancsali Ilonka, a közeli jövőben hozzá fog egy háznak a megépítéséhez.

Ha valaki bővebb felvilágosítást akar ebben a tekintetben, írjon Bretz Emil igazgatósági elnöknek.

SZIVBŐL ÜDVÖZÖLJÜK

a magyarországi baptista egyház
BÉKEHIRNÖK című egyházi lapját,
amelyet a sok megpróbáltatás után
ismét életre hívtak ebben az esztendőben.

Ennek a lapnak felelős szerkesztője, Szabó László, a nap utcai gyülekezet lelkipásztora, szerkesztője pedig Nagy József testvérünk.

Kiadó: A magyarországi Baptista Egyház, VI. Aradi utca 48. Isten áldását kérjük e szép vallásos lap szerkesztőire, munkatársaira és olvasóira!

Oh hála neked napvilágom, hogy
elhozta a fényedet,

Oh hála égi boldogságom, hogy
megváltottál engemet.

Oh hála a Te véredért, nagy
kinodért, haláloedért!

AKIK AZ ISTENT SZERETIK

“Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik az Istent szeretik, minden javokra van.” Így ír Pál a Római levél 8. részében. Minden öröm, jólét, nyugalmas élet vagy bánat, nyomorúság, hányatott élet... Minden javára van az Istent szeretőnek. Eredeti Ige szerint: “minden javára munkál Isten az Őt szeretőnek.”

A javára munkálás persze az örökkévalóság szempontjából értendő és csakis kizárólag a megtért és újjászületett lelkekre vonatkozik. Nem a hitetlenekre és nem a félhivőkre, hanem azokra, “akik az Ő végzése szerint hivatalosak.” (Róma 8, 28.).

Ezeket rendelte el Isten arra, “hogy az Ő fia ábrázatához hasonlatosak legyenek.” (Róma 8, 9.).

Az ilyeneket Isten egészen más-kép vezeti és neveli, mint a többieket. Nem teheti ugyanazt, mint a világ fia, mert akkor elveszti a hasonulást Krisztushoz. Meg kell látszania a Krisztus vérpecsétjének módorán, magatartásán, beszédén, minden körülmények között. És meg is látszik.

És ha ettől az isteni akarattól eltér, Isten megmutatja a helyes utat, ha kell intéssel, ha kell veréssel, ha kell csapással.

Például: A budaörsi uton dolgoztak a munkások. Az ut mentén szépi barackosok voltak. A munkások ebéd alatt megtöltötték tarisznyájukat több napon át. Ott dolgozott egy hívő diákonus is. Kísértésbe jött. Csak két szemet! — mondotta magában. És beugrott a barackosba és letépett két szem barackot.

Az űr megbujt éppen ott és megfogta. Ki hiszi neki, hogy csak két szemet akart? De akkor fogta el, amikor kifelé jött. Egyik szem a szájában, a másik a kezében volt. Igen durva fenytéket kapott. Államosított birtok volt és csak az mentette meg a börtöntől, hogy két szemet lopott. Amit a hitetlen megtesz, a hívő nem teheti meg. Ezt Isten nem engedi.

Hogyan szoktatja rendre Isten az

Ő gyermekeit? Hogy ezt megérthessük, menjünk ki egy ókori szérűre. Ott látunk egy fiúcskát, kezében pálca és ütögeti az illatos köményt. Az kihul a gyenge hüvelyből. Sok hívő olyan, mint az illatos kömény. Elég egy vékony pálca. Megérinti valaki, ha eltéved, talán meg is dorgálja szeretettel és minden rendbe jön. Milyen fontos, hogy aki int, Isten Lelke által tegye. És milyen hálás lesz a megintett lélek még az örökkévalóságban is.

De menjünk tovább a szérűn. Egy férfit látunk, kezében bot és üti-veri a fekete köményt. Ütni és verni kell, mert a hüvelye kemény. Nos vannak ilyen hívők is. Itt már nem elég az intés. Itt már Istennek kell ütni és verni, hogy az Ő Fia ábrázatához némileg hasonuljon.

És ez az ütés-verés ahány hívő, annyiféle. De a vég a hívőknél egy: “Áldásul volt nékem a nagy nyomorúság, mert te kivontad lelkemet a verméből.”

Mert Isten az ütéssel-veréssel a lelket akarja megtartani. Például, egy testvérnő sokat dolgozik, fárad, de Isten Igéjét olvasni, imaházba járni, nincs ideje. Beteg lesz. Hetekig ágyban fekszik. Amikor meglátogatjuk, így szól:

“Én tudom, hogy ez Istentől van, mert most nem úgy, mint amikor egészséges voltam, most van elég idő Bibliát olvasni és imádkozni.”

Ime, belátja, hogy Isten a lelkét menti meg betegsége által.

Egy testvér ártatlanul négy hónapig börtönt ült. El se ítélték, de a vizsgálati fogság négy hónapot tartott. Amikor kijött, ezt mondotta:

“Nekem erre szükségem volt, hogy legyen időm a lelki dolgokkal foglalkozni.”

Ime, lelke állapota miatt börtönre volt szüksége.

Egy másik testvér olyan tehénhez jutott, amelyik naponta 30 liter tejet adott. Sok vasárnap délelőtt el se ment az Ur házába, mert tehenét vakargatta. De egyszer a tehén hirtelen kimult. A testvér ekkor látta meg hogy az ütés Istentől jött és visszatért teljesen Hozzá...

De a szérűn még látunk valamit. Körbe-körbe lovak járnak, nagy kezeket huznak. Itt buzát csépelnek.

A buzának nem elég a pálca, nem elég az ütés-verés, ide szekérkerék kell, mert kemény a burokja.

Nos, ilyen hívő is van. Hiába az intés, hiába az ütés-verés, nem használ semmit. De Isten a lelkét meg akarja tartani. Hát akkor jön a szekérkerék. Jön a csapás! Isten belenyúl a legmegrendítőbb módon.

Testvérnőnk minden kérése ellenére sem volt hajlandó vasárnap imaházba járni, mert férjének friss ételt akart készíteni, aki egész héten távol volt. És egyszer a férj hirtelen meghalt. Most testvérnőnk mély gyászban ott van minden vasárnap az Isten házában.

A szekérkerék belegázolt és belátta Isten jószándékát.

Közel az imaházhoz hívő család lakott. Sokszor otthon maradtak az imaházból. Ha megintették őket, hát legyintettek: “A kicsivel játszunk.” De egy otthon töltött vasárnap után este kilenc órakor a kicsi fiú rosszul lett és éjjel két órakor meghalt.

Az ut vissza irányult az Isten házához. Nem volt nehéz Isten szerét felismerni.

“Mert nem cséplő szánkával csépelik a fekete köményt és nem szekér kerekével az illatos köményt; a fekete köményt bottal verik, az illatot a pálcával; a buzát csépelik, de nem örökre csépli azt és bár hajtja rajta szekere kerekét és lovait, de szét nem töreti.” (És. 28, 27-28.).

●

Az itt elmondottakat nem lehet általánosítani, mert az igaz Jób, a hűséges Pál is átment a legnagyobb csapásokon. De Isten tudja miért.

Mi csak azt tudjuk, hogy ha elmult életidőnkre visszatekintünk, ha voltak is benne vesszők vagy ütések-verések vagy akár szekérkerék is, egyet mondhatunk az énekiróval:

“Mind jó, amit Isten művel,
Mind jó az Ő akaratja.”

Isten készítget elő bennünket, hogy “az Ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyünk,” hogy alkalmasok legyünk elnyerni az örök üdvösséget.

— FÜLÖP ÁRPÁD

**HA MÉG NEM ELŐFIZETŐJE LAPUNKNAK, AKKOR FIZESSEN
ELŐ MINÉL ELŐBB!**

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

MIT FÉLTEK,
OH KICSINY HITŰEK?"

(Máté 26.)

NAGY tapasztalati igazság az, hogy az emberek életében a legtöbb szenvedést a félelem okozza. És ebben pedig a legnagyobb a haláltól való félelem.

Az ellenségnek is ez a legnagyobb fegyvere. Minden téren arra törekszik, hogy ellenfelét megfélemlítse. A labdázók például, ha elérhetik játszás közben azt a pontot, amikor ellenfelüket az a félelem veszi körül, hogy le lesz győzve, akkor már fél győzelmet aratott.

A bibliai történetekben is sokszor olvassuk, hogy Izráellel szemben harcoló, óriási jól felfegyverzett hadsereg a félelemtől meghátrált a kis zsidó sereg elől.

A félelem a sátán egyik legnagyobb eszköze. Ezzel harcol ő Isten gyermekeivel szemben. Célja, hogy azokat ne csak félelemben juttassa, hanem félelmek között le is győzze és magáévá tegye. Sokszor a halállal küzdő beteget megfosztja üdvétől a félelem, kétségbeesés és hitelenség által.

Hála legyen Istennek azért, hogy Fiát, az Ur Jézust éppen azért adta e világnak, hogy a sátán minden erejét megtörje és elhárítsa az emberek életéből a félelmet. (Zsid. 2:14) Ebből azt következtetjük, hogy a keresztyénnek, akit Jézus Krisztus megszabadított már nem kellene

félteni még a haláltól sem.

Sajnos, nem így van az életben. Milyen sok mindenféle fölösleges aggodalommal rakják meg sokan életüket! Nem csak veszélyesnek látszó esetekben, hanem sokféle kisebb, nagyobb gondok, nélkülözések és akadályok miatt is.

Sokszor még a gyülekezeti életben is gondba merülnek sokan, amikor nem éppen úgy mennek a dolgok, mint ahogy kellene. Pedig higgyétek el, csak egy félelem jogosult és ez a bűntől való félelem. Különben semmitől és senkitől e világon félnünk nem szabad. Ezt tanítja a fenti ige.

Nem hiszed-e el, hogy Ő, aki teremtette ezt a világot és Aki olyan sok és nagy áldozatokat hozott meg a világ megváltásáért, a nagy mindenséget és az emberiség életét kezében tartja? A szentírás azt is tanítja, hogy aki fél, az még nem is lett teljessé az Isteni szeretetben. (János I. 4:8)

A félelem továbbá nagy erőpazarlás, amelynek a következtében nem csak a lélek, hanem még az emberi test is erőtellenül megbénul. Már pedig a mi testi és lelki háztartásunk nincs arra berendezve, hogy fölöslegesen fogyasszuk erőnket és megbénítsuk képességeinket az Isten szolgálatában.

Egy nagy képen a vihart festette meg a művész. Sötét fellegek borították el az egész tájat. Azonban, ha közelebről sokáig elnézte a szemlélő a képet, lassanként azt látta meg, hogy a haragos villámokat szóró sötét fellegek mögött finoman megfestett angyali arcok vannak.

Ez nem csak egy művésznak volt a képzelete, hanem a keresztyéni élet tapasztalatai is a nehéz viharos életben. Isten a világ sötét fellegei mögött figyel az eseményeket és azt mondja az Ur nekünk is: "Mit féltetek, oh kicsiny hitűek?"

NE FÉLJÜNK! Bizzuk magunkat igaz hittel az Isten mindent látó és ismerő kegyelmére!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

F. Á., New York, N. Y. — Az anyag megérkezett. Köszönet érte. Alkalomadtán folytatólagosan hozzuk. Üdv.

K. B. M., Elyria, Ohio. — A szép alkalmi verset megkaptuk és a december 1-i számban közöljük. Verse haladást mutat, de a rimekre még jobban kell vigyázni! Üdvözlettel.

Mindenkinek. — Hol vannak a gyülekezeti tudósítók? Nagy érdeklődéssel várjuk az őszi munkáról szóló jelentéseket. Azok mindnyájunk buzdítására szolgálnak. Valószínűleg meg kell bizni azok megírásá-

val és beküldésével. A várakozó és töprengő szerkesztő.

Mindenkinek. — Minden, a lap részére szánt cikket, gyülekezeti tudósítást vagy ünnepélyről szóló jelentést a szerkesztőnk pontos címére kérünk. Akik a nyomdai címre küldenek bármit is, ne várjanak annak a megjelenésére. A lap anyagát mindig szerkesztőnk állítja össze és ezért ezt a kérelmet mindenki szíveskedjék figyelembe venni. Szerk.

A HÜTLEN SZOLGA HÉT TÉVEDÉSE

(Máté 25:19-30)

Talentumot osztott ki a távozó Ur a szolgák között, hogy távolléte alatt azzal sáfárkodjanak. És ha visszatér, majd számon kéri tőlük azt. (II. Kor. 5:10)

A hü szolga jutalmat, a hűtlen büntetést kap. Kemény büntetés vár a hűtlenekre az írás szerint: "Ha valaki nem marad én bennem kivettetik." (Ján. 15,6), mint haszontalan szőlővessző és elvételik tőle a talentum. S ott fog állani megfosztva mindenétől.

A haszontalan szolga hét téves lépését figyeljük meg.

1. Szándékosan rejtette el talentumát a haszontalan szolga.

2. Uráról, aki talentummal megajándékozta őt, rosszat gondolt, 24. v. "Kegyetlen ember vagy, ott is aratsz, ahol nem vetettél."

3. Félt áldást osztogató urától, pedig a szeretet kiűzi a félelmet.

4. Gonosz volt, mert az Ur azt mondta neki: "Gonosz szolga."

5. Rest volt ez a szolga, mert nem dolgozott a talentumával amit reábizott az Ur. Ezért "rest"-nek nevezi az Ur.

6. Méltatlan szolga volt. Nem érdemelte meg azt, amit kapott, ezért elveszi tőle az Ur.

7. Kiveti a haszontalan szolgát az Ur e szavakkal: "A haszontalan szolgát vessétek a külső sötétségre, ott leszen sirás és fogcsikorgatás."

Mily sok ilyen egy talentumos szolga van ma is, aki azt mondja, hiszen ő úgy sem sokat számít és ilyen kifogással elhanyagolja a lelki munkát.

Pedig milyen nagy a felelősségünk az Urallal szemben, aki megáldott és akinek el kell számolnunk ama nagy napon.

Boldog az a szolga, akit hűségesen építő munkában talál az Ő Ura.

— BRETZ Emil

A gyülekezeteinkben levő irodalmunk képviselőit és kezelőit is kérjük arra, hogy a befolyt pénzt küldjék be a pénztárba. Minden pénzre szükségünk van! A szíves szolgálatukat köszönettel vesszük.

AZ ATYAFIAKNAK EGYSÉGBEN LAKOZÁSA

Zsolt. 133:14.

LEVELEK érkeznek hozzám, amelyek azt sejtetik, mintha egyes gyülekezeteink arra gondolnának, hogy elszakadjanak a mi Szövetségünkől. Okul azt emlegetik, hogy a magyar nyelvet már nem igen használják. Szerintem ez nem lehet ok arra, hogy ne végezhessek együtt tovább az Ur munkáját.

A német baptista testvéreink egy erős szövetségbe tömörülve végzik az Ur munkáját. Eddig már legtöbb gyülekezet régen elangolosodott és többen már nem beszélnek németül és azért mégis a német jellegüket megtartják és a szövetségükben együtt építik Isten országát. Ők régen ismerik azt az igazságot, hogy összetartozásban van az erő.

Egy nagyon régi ismert történet jut eszembe, amely szerint élt egy házaspár, amelynek sok gyermekei voltak. A gyermekek egymással zsörtölődtek és nem nagyon törekedtek arra, hogy összetartsanak. Ez az állapot aggodalomba ejtette a szülőket. Az édesapa gondolkodott, hogy mégis mit lehetne tenni, hogy gyermekei összetartsanak és megbecsüljék egymást.

Egy szép napon kiment az erdőbe és annyi vesszőszálat vágott, ahány gyermeke volt. Összekötötte a vesszőszálakat és hazavitte őket. Előszólitotta a gyermekeit és ezt mondta nekik:

„Gyermekeim, itt van ezt az összekötött vesszőcsomó, kérlek beneteket, próbáljátok eltörni.”

A gyermekek, nagy meglepetésükre, egymásután megpróbálták, de a szorosan összekötött vesszőszálakat még a legerősebb fia sem tudta eltörni.

Ezután szétbontotta a vesszőcsomót és mindegyiknek a kezébe adott egy-egy vesszőszálat és kérte őket, hogy törjék el azokat. A gyermekei minden erőlködés nélkül el tudták törni a vesszőt.

Ezután így szólt az atya a gyermekeihez:

„Ha összetartotok, akkor erősebbek

bec vagytok, ha széthuztok, gyengék lesztek és erőtlenné váltok és a világ és az ördög összetör titeket.”

„United we stand, divided we fall.” Nagy igazság ez a mi baptista gyülekezeteink és Szövetségünk életében is.

Itt, az ohioi Daytonban történt, hogy egy gyülekezet két csoportra oszlott, amelyet soha azután nem lehetett egyesíteni. A gyülekezetben az a legegészségesebb állapot, ahol együtt maradnak, együtt dolgoznak az Isten országa építésében, ahol a fiatalok az idősebbekkel megértve dolgoznak együtt Istenért.

A jó Isten őrizze meg a mi gyülekezeteinket a széthuzástól, szakadástól. Ha valahol mégis valamelyik lelkész már nem bír tovább dolgozni, ne a saját személyét tekintse, hanem a gyülekezet egységét, együttmaradását még akkor is, ha neki a városból költözni kell, mert Isten előtt a gyülekezet együttmaradása a fontosabb.

Emlékezzünk a fenti illusztrációban levő azon igazságra, hogy: **Egységben van az erő!**

— Vér Ferenc, szövetségi elnök

JÁMBORSÁG

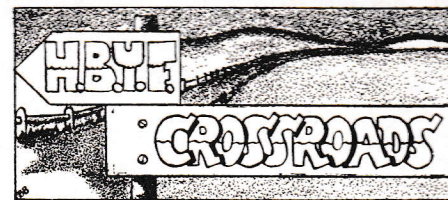
Hasonlóan a csillagtengerhez, mely nappal láthatatlan, de az éj sötétjében felragyog, némely keresztyén jámborsága a jólét idején nem nagyon vehető észre; ámde a viszontagságok sötétjében ragyogó fény nyel tündököl.

Az a jámborság, mely buslakodás fojtott légkörében jön létre, gyorsan növekszik, mint a gomba; de mivel az érzelmi izgalom taplószerű képződménye, hamar megint elsorvad.

Örökölt jámborság, személyes vonatkozás nélkül, rendszerint nem sokat ér. Az örökölt istentelenség viszont, átkos egy örökség. — Aki azt állítja, hogy a jámborság buskomorrá teszi az embert, az nem tudja, mit beszél.

Az arany és a jámborság többnyire külön utakon járnak. — A jámborság, Istenhez való hasonlatosság.

Attól tartok, hogy az egyházban sok a papírpénz jámborság, megfelelő aranyfedezet nélkül.

HUNGARIAN BAPTIST YOUTH FELLOWSHIP

President: James ORBAN, Cleveland, Ohio; Vice-President: Judith STUMPF, Bridgeport, Conn.; Secretary: Margaret Raye JONES, Campbell, Ohio; Treasurer: Emery REVY, New Brunswick, N. J.; Advisor: Rev. Emil BRETZ, Cleveland, Ohio.

MUTUAL HELPFULNESS

LIFE is hard. We all need comfort, encouragement, sympathy and help.

We know our own trials, temptations and hardships. We are not so well acquainted with those of others and we are inclined to think our lot is harder than theirs. We know we suffer pain, disappointment, frustration and lack of fulfillment but we know little of the suffering of others. Some seem to have an easy life but their heartaches may be hidden from us as most of ours are from them.

We know it is difficult for us to meet our bills but others are having the same struggle. Our tribulations are not more numerous than those of our friends and acquaintances. We want them to have sympathy for us, but are we as ready to extend sympathy, understanding and helpfulness to them?

The devil is a cunning adversary. He tempts us all with great seductive power. He would have us believe that we are unfortunate; that others are lucky. If he cannot persuade us that we will be happier committing the gross sins, he will try to plant doubt and suspicions in our minds. If our conscience bothers us about some things we are doing, he is likely to agree that we should reform but will tell us it is not necessary to do it now.

„Wait a little,” he will say, “there is no hurry. Take your time. When all circumstances are favorable then you can make your peace with God. God is merciful. He will not hold

it against you if you wait awhile. He knows you are having a hard time and He will forgive you."

We may be called upon to perform a certain service or to take a stand for what we believe to be the truth. The devil is likely to try to persuade us that it is not our responsibility, that others are much better equipped to do it than we, ourselves.

He may tell us that it is immodest to put ourselves forward and much more becoming to let someone else be the spokesman. If he can persuade us to form a committee instead of doing the thing ourselves, he may prevent or greatly postpone the desired action.

He is a shrewd schemer and he assails us all without respect to age, health, wealth or social position. We need to recognize him as a desperate adversary, and to join our forces in a united effort to defeat him.

Our common humanity is evident, "For all have sinned, and come short of the glory of God." (Rom. 3:23) In like manner, we share with our fellows the desire to overcome our trials and suffering and to lead happy, satisfying and useful lives.

We cannot do this by complaining one of another. The only hope of achieving more serenity, peace and happiness is to cease our selfish striving, and to cooperate in the common effort to conquer pain, discouragement, poverty, vulgarity, base living, strife, and all the works of the devil.

By strengthening "... the tie that binds our hearts in Christian love" we may indeed achieve something on earth that is "... like to that above."

"... see that ye love one another with pure heart fervently." (I Peter 1:22).

"If we love one another, God dwelleth in us ..." (I John 4:12)

KÉRELEM!

E jubileumi évben minden szakbizottság szorgalmasabban dolgozzon s pontos jelentését, ajánlatait és javaslatait írásban adja át az ünneplő konvenciónak.

SUNDAY SCHOOL CORNER

Mrs. M. Major

THE UNFOLDING OF THE KINDERGARTEN CHILD'S LIFE

I SPOKE to many people about Sunday School work in general and about teaching in particular. To my great surprise most of them were interested in older children, young people and even in adults, but few thought much of the kindergarten youngsters. Those of us who had the privilege of attending a kindergarten, when we were small tots, still remember many small things we learned there.

Among these are some of the lovely rhymes, the little plays and tiny stories about love and providence of our heavenly Father in the beautiful world around us and of Jesus and his wonderful life and ways. So without these early impressions our lives would have remained to that extent rather desolate and bleak. It seems to me that the Lord of life, Jesus, pointed out the importance of early childhood (Luk. 18:15-17).

It, therefore, does us good to know that there are fine Christian leaders who lay much emphasis upon this subject in their studies and they share them with us.

I am pleased to pass on to the readers of this column some choice material from the heart and pen of Melba F. Petersan on the basis of her "Kindergarten Teacher's Book" (Keyston Graded).

Here is the first section, entitled

THE CHILD AND GOD

God has planned that the child should grow in body, mind and spirit. The child's spiritual growth depends upon his growing relationship with God expressed through love for God.

This is basic to an abundant Christian life. By the time a child

is four years old, if he has been with Christian parents and teachers he should have begun to sense the greatness and wonder and love of God, and to associate God with all that is good in his own life.

If a child has not had Christian guidance during these early years then we will have to lay the foundations when he becomes of kindergarten age.

Through the kindergarten years we will seek to provide experiences at home and at church which will encourage the child's loving response to God and help him to know more about God. As he enjoys the world about him we will lead him to think more directly of God as the Creator of this wonderful world and to feel a sense of satisfaction in belonging to it.

We will help him to discover that God not only loves him but also desires his love. God's love includes all people and he calls upon us to love and help one another.

Through all his experiences with the world of nature and of persons we will try to lead the kindergarten child to feel a sense of fellowship with God who is still actively at work in his world.

We will help him to feel a love for God that finds expression in joyous worship and in efforts to work with him as a little child may. We will lead the child to know that he can talk with God naturally about his interests, for God wants to hear of the things that make the child glad, and God is ready to forgive and help him when things go wrong, or when he fails to do what is right and good.

Above all, we who are parents and teachers will try to grow in our own experience of God and to live according to his purposes, for it is through living with growing Christian persons, that the kindergarten child best comes to know God. Our faith can help him begin to find in God security in the midst of the fears that beset even young children today.

RENDEZZE ELŐFIZETÉSÉT! FIZESSEN LAPKEZELŐJÉNEK MÉG MA!

HOGY LESZEK ÉN ÁLDÁST OSZTÓ?

Traktátus hívőknek írta: Werner Heukelbach. Fordította: —MÁTRAI Mihályné.

(Folytatás)

“Hinni tanits, Uram, kérni tanits gyermeki nagy hittel kérni tanits! Lásd gyengeségemet, erősítsd szívemet gyűjteni lelkeket, kérni tanits.”

Használjuk ki, amennyire tőlünk telik! Tervszerű imaélet folytatásához kell jutnunk. Időt kell szakitannunk, — bármilyen hivatásban álljunk is, — ahhoz, hogy térdenállva hallhatóan kiöntsük szívünket az Ur előtt.

Kedves olvasó, emlékeztetni szeretnék arra, hogy az imádság a legnehezebb, legkeményebb munka, amely Isten gyermekei számára létezik. Sokkal könnyebb 2-3 órát agyonhajszolva dolgozni, mint egy fél órát hangosan, térdenállva imádkozni. És mert ez olyan nehéz munka, amelyre az átlag hívő alig jut el, azért azoknak, akik nagyobb áldást igényelnek: mindenekelőtt az imádság lelkével kell, hogy megajándékoztassák magukat.

Szabjál magadnak időt, amelyet máától kezdve az imaéletnek szentelsz még akkor is, ha annyi a munkád, hogy látszólag nem tudsz kiszakadni belőle.

A mi időnknek tervszerű céltudatos imádkozókra van szüksége. Ennek alapfeltétele a korai felkelés, hogy időnk legyen a csendességre. Korán lepihenni, hogy korán, frissen kelhessünk. Lehet, hogy egy háziasszony úgy gondolkozik, hogy reggeli idő nem olyan alkalmas neki, hanem inkább délben, amikor a legnagyobb munkán túl van, akkor akar ügyelni arra, hogy mindig találjon alkalmat a csendességre.

Azért ő is igazi áldástosztó lesz, mert ismeri az áldások forráshelyét. Az imádságból forró könyörgés lesz, ha környezetünkben vagy családjunkban olyasmit fedezünk fel, ami akadály és nem dicsőíti Istent.

Olyan lelkekért is imádkozzunk, akik még nem ismerték meg az Urat saját Megváltójuknak és Megmentőjüknek. Van egy ima-tusa,

amelynél nedves lesz a szem és a lélek mélységéből az Urhoz, az élő Istenhez kiált.

Van egy szüntelen való imádság, amikor Isten Lelke újra és újra felerkenthet bennünket, hogy sohaj-tásainkkal minden megszakítás nélkül közeledjünk az Urhoz.

Mialatt az Ur Jézus imádkozott, “arcának színe elváltozott, ruhája pedig fehéren ragyogott.” Csodás mennyei elváltozás történt. Azt lehet mondani: Az imádság isteni elváltozást idéz elő. Ezt a csodás megtapasztalást már bizonyára sok imádkozó átélte.

Ha szived boldog és örömteljes lett és ha a Golgota nagy művén keresztül teljes békességet találtál Jézusban, akkor arcod és egész lényed átförmálódik. Ezek az elváltozások legtöbbszörre imádkozás közben történnek.

Amikor megtaláltam az Urat, találkoztam főnökömmel, aki különben hívő ember volt és már Jézus Krisztus követésére fel is szólított, — távolról megpillantva így szólt:

“Semmit sem kell szólnia, az ön arca elárulja, hogy megtalálta a Megváltót!”

Ez már így van. Az imádság belső elváltozást idéz elő, amely aztán kívülről is láthatóvá válik.

A Megdicsőülés hegyén megjelent Mózes, aki által Isten az Ó-szövetségben közölte akaratát. Illés, a bátor próféta is ott volt, aki csodálatos módon fegyverezte le Isten ellenségeit. Milyen hatalmas módon mutatta meg Isten az erejét ezen az emberen keresztül! . . .

És a két mennyei küldött az Ur Jézus haláláról beszélgetett, amelynek Jeruzsálemben kellett bekövetkeznie. Jézusnak oda kellett áldozni az életét a bűnös világért, az emberiség bűneinek hordozójává kellett lennie. Igen, saját magát bűnre tenni.

De a világ Megváltójának szabad volt megtapasztalni, hogy Isten egész a Golgotáig támogatta erejével, hogy küldetését véghez vihesse. Bizhatott Istenben és minden szempillantásban számíthatott Vele, mert az Atya akaratát cselekedte.

Kedves embertárs, aki Isten gyermeke vagy, csendesedj le most az

egyszer terveid és vágyaidtól, hadd mutassa meg az Ur, hogy melyik utat jelölje ki számodra. Mi az Ő akarata?

Gyakran nem tudod tovább a jövőt, nem tudod, hogyan érhetsz a célhoz, hogyan oldhatod meg az életedben előforduló sok nehézséget és nyomorúságot. Tanácstalanná akarsz válni, bátorságod alábbhagy. Mégis, amikor azt gondolod, hogy most véged van, akkor ki fogja nyilatkoztatni magát az Ur számodra az imádságban.

Nekünk azonban engedelmesnek kell lenni és mindenkor készen lenni arra, hogy az Atya akaratát véghez vigyük. A te ÉN-ed és az enyém nem akar a kereszt útján járni. Inkább uralkodni akar. Ellenzi a trónfosztást, sőt határozottan tiltakozik ellene. Nem akar megalázkodni.

Sokkal jobban szereti ha dédelgetik, ápolgatják. Így azonban Isten nem tudja kinyilatkoztatni magát sem bennünk, sem általunk.

Azért van szükségünk olyan órákra, amelyeneket a tanítványok átéltek a Megdicsőülés hegyén. Oh áldott óra, amelyben Isten mennyei dicsőségben megjelentette az Ő követőit és képviselőit! Itt beszélték meg a te és az én megváltásomat. Itt dicsőítették meg Jézus, a te és az én Megváltóm!

De most következik egy megrázó tény: a három férfit, akiket Jézus magával vitt, — hogy dicsőségét szemlélhessék, — elnyomta az álom: Isten gyermekei számára fönnáll az a nagy veszély, hogy Isten hatalmas áldás-ajándékait megszokják s hogy azok semmiféle hatást már nem érnek el életükben és bensőjükben.

Sőt az összejövetelek és imaórák látogatása sem akadályozza meg a belső ember ellankadását és álomba merülését. Veszélyes állapot ez!!!

Még hozzá azért olyan veszélyes, mert aki alszik, annak nincs tudomása arról, hogy ő valójában alvó.

Csak ha felébredünk, akkor jövünk rá, hogy aludtunk! És akkor szánjuk az időt, amit hiábavalósággal töltöttünk. Aki igazi “áldástosztó” akar lenni, annak meg kell engedni, hogy az Ur felébressze.

Isten az Ő nagy kegyelméből és bölcsességéből gyakran a családot

használja fel egy-egy álmos hívő felébresztésére. A férj a feleség számára Isten eszköze lehet és viszont.

Sokan nem ismerik el Isten nevelő szándékát életükben. A nevelési eszközökhöz tartozik a földi hivatal is. Ez az a terület, ahol a családság és könyöklés érvényesül. És előfordul, hogy egyik embert a másik mögé helyezik. Ez fáj és a test tiltakozik az ilyen megaláztatások ellen.

Azt gondoljuk, hogy igazságtalanságot szenvedünk és mégis képtelenek leszünk jogtalan sérelmünket bebizonyítani mindaddig, amíg lehetővé válik Istennek, hogy kiszakítson bennünket saját kényelmünkől és közömbösségünkől.

Ezáltal nagyobb szolgálatokra akar bennünket alkalmassá tenni. Még önző és kellemetlen szomszédainkat is a mi felébresztésünkre használja az Ur. Ide-oda löknek minket és már azt gondoljuk, hogy ez kibírhatatlan, most már nem hallgathatunk tovább.

Vagy tul-kedves emberek forgo-lódnak körülöttünk és mi nem tudjuk, hogy az ő lényük ugyanennek az elérésére akar minket nevelni. Az "alvó" embert az ébresztő óra csörgése is felébresztheti álmából, de egy szelid, kedves ének halk dal-lama is elérheti ugyanezt a célt.

Isten azonkívül a hívők közösségében való forgolódásunkat is a mi javunkra használja. A testvérszív is lehet néha nagyon kemény. De emögött az Atya szerető szíve rejlik, aki komoly veszélyeket lát lelki életünkben és a velejáró következményeket: az Ur munkájában való hanyagságot és hűtlenséget — is tudja.

Az én életemben sokszor komoly csapásoknak kellett bekövetkezni. Az Ur úgy vezetett, hogy időről-idő-re mindig megbetegedtem és a betegség hetekig is eltartott.

Ilyenkor minden sötétnek látszott. Egyszer már arra a meggyőződésre jutottam, hogy kedvenc evangelizátori munkámmal föl kell hagyni. És mégis azt kell mondanom, hogy ez is az én Üdvözítőm nagy szeretete volt, aki közelebb akart vonni magához, mert a nagy belső kimerült-

Az új bevándorlási törvény enyhítő intézkedései

Tüdőveszes Rokonok Beengedése ..

Tüdőveszes betegeket eddig semmiféle körülmények között sem engedtek be az Egyesült Államokba. Az új törvény ezzel szemben elrendeli, hogy amerikai polgár vagy állandó tartózkodásra bebocsátott külföldi polgár házastársa, kiskoru gyermekei, vagy szülei, még akkor is bevándorolhassanak, ha tüdőveszben szenvednek. Szükséges azonban hogy az amerikai hozzátartozók biztosítékot tegyenek le arra, hogy belföldi kórház vagy szanatórium a bevándorló kezelését azonnal megkezdí és ez a kezelés mindaddig tart, amíg a beteg meg nem gyógyult. Ez a rendelkezés 1959. június 30.-án hatályát veszti.

Büntetett Előéletet Is Elnézhetnek

Az igazságügyminiszter engedélyezheti a fenti közeli rokonok bebocsátását, ha a bevándorló egyébként az általános felvételeknek megfelel annak ellenére is, hogy a multban büntetett vagy erkölcstelen cselekedetet követett el. Be kell azonban bizonyítani, hogy a bevándorló kizárása redkivüli hátrányt jelentene a belföldi rokonokra nézve és, hogy a beengedés nem ütközik egyébként országos érdekekbe.

A Konzul Félrevezetését Is Elnézhetik.

Az új törvény megbocsátja a bevándorló hamis vallomását nemzeti-ségre vagy születési helyére vonatkozóan, ha őt 1945. december 22. és 1954. november 1. között engedték be az országba, amikor sokan menekültek el a Vasfüggöny mögötti területekről. A korábbi bevándorlási törvény az ilyen személyek feltétlen deportálását rendelte el. Be kell

ségekben az ember már nem is látja tisztán saját állapotát.

Azt gondoljuk, hogy minden rendben van és nem vesszük észre, hogy milyen nagy teret hódított az ÉN. Ilyenkor az egyetlen megoldás a belső tisztogatás, amelyet Isten visz végbe életünkben.

(Folytatjuk.)

azonban bizonyítani, hogy a hamis bevallás nem abból a célból történt, hogy elkerüljék, hogy kommunista uralom alatt álló országba küldjék vissza őket, ahol üldöztetésnek volnának kitéve.

Nem deportálhatók azok a fentemlített közeli rokonok sem (házastárs, kiskoru gyermek, szülő), akik csalással vagy félrevezetéssel szereztek meg amerikai vizumukat, sőt ilyen rokonok függőben levő vizumkérvényei sem utasíthatók el azon a cimen, hogy a multban csalással vagy félrevezetéssel igyekeztek vizumot szerezni.

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MEIrese 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG

pénztárnoka:

MR. KURTZ LAJOS

252 Brook Ave.,
Passaic, N. J.

MENHAZ ÉS ARVAÜGY:

pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA

225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,

1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NOI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Mary K. STÉG

69-53 — 150th St.
Flushing, L. I. — N. Y.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG

pénztárosa:

EMERY RÉVY

R. D. Box 346 B
New Brunswick, N. J.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG

pénztárosa:

Miss Barbara KURTZ

252 Brook Ave
Passaic, New Jersey